

DECLARAȚII OFICIALE

Educarea și protejarea copiilor

Advenștii de ziua a șaptea acordă o mare importanță copiilor. În lumina Bibliei, copiii sunt priviți ca fiind daruri prețioase oferite de Dumnezeu, încredințate în grija părinților, a familiei, a comunității de credință și a societății în general. Copiii au un potențial enorm de a aduce contribuții pozitive în Biserică și în societate. Atenția acordată îngrijirii, ocrotirii și dezvoltării lor este extrem de importantă.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea își reafirmă și își extinde eforturile îndelungate de educare și protejare a copiilor și tinerilor de persoane – cunoscute sau necunoscute – ale căror acțiuni constituie o formă de abuz și violență împotriva lor și/sau îi exploatează sexual. Isus a oferit un exemplu cu privire la respectul, grija și ocrotirea pe care copiii ar trebui să le poată aștepta din partea adulților în grija cărora se află. Unele dintre cele mai aspre muștrări rostite de El au fost îndreptate împotriva celor care le fac rău copiilor. Copiii au nevoie de o protecție vigilentă, date fiind natura încrezătoare a copiilor și dependența lor de adulții mai în vârstă și mai știutori, precum și consecințele încălcării acestei încrederi, care le pot schimba întreaga viață.

Disciplinare mântuitoare

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea acordă prioritate educației parentale din biserică care să-i ajute pe părinți să-și dezvolte aptitudinile necesare pentru a avea o abordare răscumpărătoare a disciplinei. Mulți copii suferă pedepse aspre în numele unei metode biblice de disciplinare. Corecția caracterizată de controlul sever, punitiv, dictatorial, dă frecvent naștere la resentimente și răzvrătire. O astfel de disciplină aspră este totodată asociată riscului ridicat de vătămare fizică și psihologică a copiilor, precum și probabilității ridicate ca tinerii, la rândul lor, să recurgă la coerciție și violență pentru a-și rezolva problemele cu ceilalți. În schimb, exemplele din Biblie, precum și numeroase studii confirmă eficiența metodelor mai blânde de disciplinare, care le permit copiilor să învețe apelând la rațiune și experimentând consecințele alegerilor lor. S-a dovedit că astfel de măsuri moderate cresc probabilitatea ca aceștia să facă alegeri pozitive și să adopte valorile părinților pe măsură ce se maturizează.

Transformarea bisericii într-un loc sigur pentru copii

Biserica tratează, de asemenea, cu seriozitate responsabilitatea de a diminua riscul de abuz sexual și violență împotriva copiilor în cadrul bisericii. Mai întâi de toate, conducătorii și membrii bisericii trebuie ca ei înșiși să trăiască în conformitate cu un cod etic strict care să prevină chiar și comportamentele interpretabile în ce privește exploatarea minorilor pentru satisfacerea dorințelor adulților. Alte măsuri practice care pot fi luate pentru a face biserică un loc sigur pentru copii mai sunt și atenția față de siguranța clădirii și a împrejurimilor bisericii, supravegherea și monitorizarea atentă a copiilor și a locului în care se găsesc în timpul tuturor activităților legate de biserică. Educarea cu privire la ce anume constituie o interacțiune potrivită și

nepotrivită între adulți și copii, semnele de avertizare ale abuzului și violenței și pașii care trebuie urmați atunci când este raportat sau suspectat un comportament necorespunzător, este de o importanță vitală. Pastorii și conducătorii bisericii care sunt ușor de găsit și de abordat joacă un rol important atât în prevenire, cât și în a răspunde nevoilor copiilor a căror siguranță e posibil să fi fost amenințată. Sunt necesare informări regulate cu privire la responsabilitatea lor morală și legală de a raporta abuzul împotriva copiilor autorităților civile specializate. Desemnarea personalului calificat și a protocoalelor specifice la niveluri mai înalte ale organizației Bisericii vor ajuta la luarea măsurilor adecvate atunci când este raportat un abuz în interiorul bisericii.

Data fiind natura complexă a problemei violenței și abuzului sexual împotriva copiilor, intervenția și tratarea făptașilor necesită resurse care depășesc domeniul de autoritate al bisericii locale. Însă prezența unui făptaș cunoscut într-o comunitate reclamă cel mai înalt grad de vigilență. Deși făptașii trebuie trași la răspundere pentru propriul comportament, este necesară supravegherea persoanelor care au avut un comportament nepotrivit, pentru a se asigura că astfel de persoane păstrează distanța și nu intră în contact cu copiii în timpul activităților desfășurate în biserică pentru aceștia din urmă. Asigurarea posibilității ca făptașul să poată crește din punct de vedere spiritual într-un cadru în care nu sunt prezenți copii are o contribuție semnificativă în efortul de protejare a copiilor.

Stimularea vindecării emoționale și spirituale

Copiii care au fost ei înșiși victime sau care au asistat la incidente tulburătoare au nevoie de îngrijirea unor adulți care să-i trateze cu sensibilitate și înțelegere. Sprijinul practic care îi ajută pe copii și familiile lor să își păstreze stabilitatea în mijlocul tulburărilor întărește victimele și familiile acestora și favorizează vindecarea. Angajamentul Bisericii de a rupe tăcerea asociată adesea cu abuzul sexual și violența împotriva copiilor, eforturile sale de a susține toate victimele și de a li se face dreptate, precum și eforturile intenționate de protejare a copiilor de orice formă de abuz și violență vor contribui mult la recuperarea emoțională și spirituală a tuturor celor afectați. Biserica consideră că educarea și protejarea copiilor reprezintă responsabilități sacre.

(Această declarație are la bază principiile exprimate în următoarele pasaje biblice: Leviticul 18:6; 2 Samuel 13:1-11; 1 Împărați 17:17-23; Psalmii 9:9,12,16-18; 11:5-7; 22:24; 34:18; 127:3-5; 128:3-4; Proverbe 31:8-9; Isaia 1:16-17; Ieremia 22:3; Matei 18:1-6; 21:9,15-16; Marcu 9:37; 10:13-16; Efeseni 6:4; Coloseni 3:21; 1 Timotei 5:8; Evrei 13:3.)

(A se vedea și „Advenștii de ziua a șaptea iau poziție pentru încetarea violenței împotriva femeilor și fetelor”.)

Această declarație a fost aprobată și votată de Comitetul Administrativ al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea în data de 23 iunie 2010 și a fost dată publicității în cadrul sesiunii Conferinței Generale desfășurate în Atlanta, Georgia, Statele Unite ale Americii.